

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 516/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Малетић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Влада Обрадовић Камени“, Пећинци, коју заступа Општински правобранилац општине Пећинци, ради поништаја решења о новчаном кажњавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1581/20 од 19.10.2020. године, у седници већа одржаној 25.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1581/20 од 19.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1581/20 до 19.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 75/18 од 28.02.2020. године, поништена су као незаконита решења тужене бр. 289/18 од 18.03.2018. године и бр. 203/18 од 05.03.2018. године, па је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 120.050,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1581/20 од 19.10.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 75/18 од 28.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права у којој је предложила да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, јер спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за

конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Такође, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права нити су о томе у ревизији пружени одговарајући докази. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења о новчаном кажњавању.

С обзиром да се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић